Vendo děkujeme!

Václava Choda jsem v naší klubové restauraci „1906“ prvně zaregistroval někdy kolem r. 1996. Roznášel tehdy večeře hráčům po vítězném zápase a důstojně se pak zapojil do následných oslavných rituálů. Léta běžela, personál na hřišti se měnil, jen Václav zůstával. Musím připomenout, že v této hektické době šlo o „zlatá léta“ naší restauračky, kdy se zde pravidelně odehrávaly různé oslavy hráčů a jejich příbuzných,vyhrávaly country kapely k potěše tanečníků, ani posvatební veselice nebyly zde něčím neobvyklým. Prostě to tady „žilo“, večerní posezení často končívala nad ránem. Václav byl u všeho a k jeho cti nutno říci, že obědy se vždy podávaly včas a kvalitní! Samostatnou kapitolou pak bývaly oslavy postupů do vyšších soutěží, v roce 2000 pak první vítězství Břevnova v Poháru PFS – pražského fotbalového svazu. Do dnešního dne mně zdobí obývák zarámovaná fotografie mužstva a funkcionářů, kterou pro tuto příležitost zhotovil můj kamarád a skvělý fotograf Honza Bejšovec. Pak se stalo to, co se stalo. Soutěž 3. liga prodána do Boleslavi, fotbal v Břevnově skomíral až hřiště osiřelo. A není–li fotbal, nejsou fandové a hosté na restauraci pomalu zapomínají. V té době, po odchodu posledního nájemce se Václav obětoval a sám držel klubovnu při životě. Chodilo jen pár bývalých fotbalistů, stavebníci z okolí, a lidé z Tejnky. Ti také založili občanské sdružení a v poslední době zde uspořádali několik zajímavých akcí. Nedávno jsem za Václavem přišel na hřiště. Tribuna zbouraná, na ploše půlmetrový plevel, sedačky zmizely neznámo kam, kolem staveniště. Stroje dotírající stále více na kdysi zelený a pečlivě upravovaný pažit. To nejhorší mi ovšem sdělil Václav Chod sám: odchází i s manželkou, dává výpověď a končí. Na Vánoce už prý určitě nebude! Kde se sejdou jako každý rok fotbalisté staré gardy? S některými fakty se člověk smiřuje jen obtížně a nerad. Břevnov je bez fotbalu a pokud zmizí i hřiště… Ale už pánové Voskovec s Werichem věděli, že nic není definitivní. Dlouhá léta byla P6 bez kina, a hle! Pár šikovných lidí se spojilo a Dlabačov znovu ožil! Možná že někdy znovu začnou břevnovští fotbalisté dávat góly, radovat se z vítězství. Pokud se tak stane, přeji jim takové zázemí, jaké dokázal pro nás vytvářet V. Chod s manželkou v naší klubovně, s názvem Restaurace 1906. Vendo, díky!

Antonín Matějka, Břevnovan č. 9-10/2016